

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α2 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604 536
ΦΑΞ : 213 1604 567

Καλλιθέα 01.09.2016

Αριθμός απόφασης: 2871

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/ 30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 08.04.2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή α) του, κατοίκου, οδός, αρ., με Α.Φ.Μ. και β) της

ήδη λυθείσης εταιρείας με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης, με Α.Φ.Μ., που έδρευε στην, οδός, αρ., κατά της με α/α/2016 (αριθ. πρωτ./02.03.2016) ατομικής ειδοποίησης καταβολής - υπερημερίας του και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με α/α - έτος/ 2016 (αριθ. πρωτ./ 02.03.2016) ατομική ειδοποίηση καταβολής - υπερημερίας του, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις από 14.04.2016 απόψεις του Προϊσταμένου

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 08.04.2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής α) του, με την ιδιότητα του τέως Διευθύνοντος Συμβούλου της ήδη λυθείσης εταιρείας με την επωνυμία «.....», με Α.Φ.Μ. και β) της ήδη λυθείσης εταιρείας με την επωνυμία «.....», με Α.Φ.Μ. και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την με α/α/ 2016 (αριθ. και ημερομηνία πρωτ./02.03.2016) ατομική ειδοποίηση καταβολής – υπερημερίας του Προϊσταμένου, με θέμα: «Τακτοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών», καλείται ο προσφεύγων, ως Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας «.....», όπως φροντίσει για την ολοσχερή εξόφληση ή την υπαγωγή σε ρύθμιση ληξιπρόθεσμων οφειλών κατά κεφάλαιο ποσού 6.991,69 €, πλέον προσαυξήσεων ποσού 20.976,37 €, ήτοι σύνολο απαιτητό ποσού 27.968,06 €, εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση αυτής, άλλως η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί στη λήψη αναγκαστικών μέρων για την είσπραξη αυτών.

Η ως άνω ατομική ειδοποίηση καταβολής – υπερημερίας αφορά ληξιπρόθεσμες οφειλές της ήδη λυθείσης ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....», με δ.τ. «.....» και Α.Φ.Μ., για τις οποίες ευθύνεται ως συνυπόχρεο πρόσωπο ο προσφεύγων, με την ιδιότητα του τελευταίου Διευθύνοντος Συμβούλου της ως άνω εταιρείας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 115 του ν.2238/1994.

Οι προσφεύγοντες με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν να γίνει δεκτή η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή και να επανεξεταστούν οι με αριθ./14.12.1990,/14.12.1990 και/23.01.1991 πράξεις της φορολογικής αρχής που εμπεριέχονται στην με αριθ./2016 ατομική ειδοποίηση καταβολής – υπερημερίας με σκοπό την ακύρωσή τους και τη διαγραφή οποιουδήποτε επιβληθέντος σε βάρος τους φόρου, προσαύξησης, προστίμου κλπ., προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

1. Η Δ.Ο.Υ. (πρώην) εσφαλμένα και μη νόμιμα απεύθυνε στον την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» , διότι δεν φέρει, δεν έχει και δεν διατηρεί την ιδιότητα αυτή καθόσον η εταιρεία έχει λυθεί από το έτος 2005.
2. Δεν οφείλεται κανένα απολύτως ποσό και για καμιά αιτία. Οι δήθεν οφειλές ανάγονται σε ανύπαρκτο φορολογητέο εισόδημα των φορολογικών ετών 1983 και 1984, τούτο άλλωστε κρίθηκε αμετάκλητα από το Διοικητικό Εφετείο με τις με αριθ., και/2000 αποφάσεις του.
3. Σε κάθε περίπτωση η προσβαλλόμενη ατομική ειδοποίηση είναι άκυρη ως συνταχθείσα επί ακύρου πράξεως – βεβαιώσεως – νόμιμου τίτλου.
4. Επιπρόσθετα, οποιαδήποτε τυχόν αξίωση έστω αληθής – υπαρκτή υποτιθέμενη, το οποίο αρνείται, έχει υποπέσει στην κατά νόμο προβλεπόμενη παραγραφή.

Επειδή, για πράξεις που εκδίδονται από 01.01.2014, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) όπως ισχύει: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. ...».

Επειδή, στην παρ. 8 του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας ορίζεται ότι «κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ... Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 73 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974) «η προ της ενάρξεως της εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται : α) κατά της εκδοθείσης ατομικής ειδοποίησης, β) κατά του εκδοθέντος και μη εκτελεσθέντος εντάλματος προσωπικής κρατήσεως και γ) κατά του νόμιμου τίτλου, εκδικάζεται δε υπό των καθ' ύλην αρμοδίων δικαστηρίων κατά τις διατάξεις των άρθρων 583-585 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας ».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας «ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής

εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ) του προγράμματος πλειστηριασμού, δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και ε) του πίνακα κατάταξης».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, εξάλλου, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφυόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣτΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή, περαιτέρω, στις διατάξεις του άρθρου 47 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας και της υπ' αριθμ. ΠΟΛ. 1280/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, προβλέπεται ότι η ατομική ειδοποίηση κοινοποιείται στον υπόχρεο, οφειλέτη ή συνυπόχρεο πρόσωπο πριν από τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης, σε περίπτωση μη καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών. Κατά συνέπεια, η ατομική ειδοποίηση αποσκοπεί στο να γνωστοποιηθεί στον οφειλέτη το χρέος, η αιτία του και ο τρόπος πληρωμής του, καθώς και ο όρος ότι εφόσον ο φορολογούμενος δεν προβεί σε εξόφληση εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της ατομικής ειδοποίησης, η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης των ποσών που αναφέρονται σε αυτή.

Επειδή, στην εξεταζόμενη υπόθεση, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι απαραδέκτως υποβάλλεται στην Υπηρεσία μας ενδικοφανής προσφυγή κατά της με α/α/ 2016 (αριθ. πρωτ./02.03.2016) ατομικής ειδοποίησης καταβολής – υπερημερίας, για την τακτοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών, επειδή η εκ τούτης αναφυόμενη διαφορά ανάγεται στο στάδιο της διοικητικής εκτέλεσης (βλ. Σ.Τ.Ε. 2999/2013, 1566/2012),

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 08.04.2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής α) του, με την ιδιότητα του τέως Διευθύνοντος Συμβούλου της ήδη λυθείσης εταιρείας με την επωνυμία «.....», με Α.Φ.Μ.

και β) της ήδη λυθείσης εταιρείας με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης, με Α.Φ.Μ., ως απαράδεκτης.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).